

Un exemplar

Acăstă foia ese uă dată pe septembără :

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se facă în pasagiul română No. 8—11; și prin districte pe la corespondență și se său prin postă, trămitându și prețul.

50 bani.

PREȚULU ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală.....	24 lei noui
Pe jumătate anu.....	12 ,
Pentru districte pe anu.....	27 ,
Pe 6 lune.....	14 ,
Pentru străinătate.....	37 ,

Proprietar, T. I. STOENESCU.

ADMINISTRATOR CONST. T. STOENESCU, GIRANTE RESPONSABILE PANDELE BĂLĂCEANU.

AŞA DÉR ȘI PRIN URMARE :

LIBERTATEA IN ORDINE.

BILET DE INTRARE

pentru

ALEGĂTORII COLEGIULUI AL III AL CAPITALEI

LA

INTRUNIREA ELECTORALE

care se va întâne

Joi, la 21 Maiu, la 7 ore sera

IN SALA SLĂTINEANU

Comitetul electoral central.

STRĂINULU

(Fragment)

Ajă totu Românu scie cum să apucă Străinul, ca să pătră în urmă să luă îmbucă. Cunoscem chiar pe serpi ce năști amă desghetări. Cumă, dreptă recunoșință, spuse că nu au mușcat!

Străinul totu-dă una fu pentru noi uă sapă Ce nă umbră să fie grăpă profundă, ca să năcapă Intr'ensă totu Românu ca legă și limba sa! Pe mânele străine o! nu ne-omă mai lăsa!

O! nu. S'o scîfă voilă lesne, ce-ati vré... trăsnescă și sîntă Ce-ati vré ca să ne calce străinul pe morminte! Mai lesne și crăpă'n străngul lui Inda, trădători, O Jude, de cătu Jude mai Jude de trei ori!

Ajă nu e timpul gănei sălăi luptelor antice Pe căndu concistorii, ca hoții, puteau dice: „Aidem, iei și anu populu de arsu, de jefuitu! Ajă gîntele ană drepturi, și acestea ne-a-nărtit.

A. Depărăteneanu.

București, 23 Maiu 1870.

Opoziția în sfîrșit crăpă de necazu, fiind că **Ordinea** domnescă pretutindinea, precum hoții domnesc ocnele și pușcarile!

In alegerile acestea de delegați ordinea fu la culme: domni mai bine chiar de cătu în financele boului-omu cu patru ochi de la Grădiste!

Déră cu cine se te înțelegi? Cu opoziția care se face că nu înțelege de cătu cum înțelege totă lumea și care nu se pricepe nică măcaru să citeșcă printre rânduri?

La dracu! Înțelegem și noi opoziția, déră așa pre de totu... Te scote din tîfni tocmai cându ti-e lumea mai dragă.

Diminăta: libertatea alegerilor! La prânz: egalitatea 'naintea legii! Sera: libertatea conștiinței! drepturile cetățenesci!

Ei apoi se nu se supere bunul nostru guvern? Să nu se necajescă și elu și se puie două-trei omeni d'ai lui să o ciomăgescă? Auđi îndrăsnelă! Auđi mutră pe opoziție! Da ce te gândesci bre? Guvernul trebuie lăsatu în pace se lăzeze cum îi vine lui mai bine la socolă, în ordine, nu se scie și se vede totă lumea.

Sbiără déră pêna nu mai potă că elu face ce scie!

Onestul și liberalul nostru ministeru dede și elbietu uă proclamațiu, de altmintera numită circulară, în care dicea... déră dicea numai — notați bine — că alegerile sunt libere.

Ei bine, ce vă închipuiri că nu și-a găsitu pe Domne-ajută cu opoziția? Ce mai e de vorbit! Pêna și Românu a criticat proclamația ministrilor... audă! pêna și Românu! Atunci parintescul Guvern și-a disu: Așa e vorba? Te faci cănu 'nțelegi să o iezi hodoronc-troncă cum dice acolo? Stai că 'tă-o arăta eu tie, cocona opozițiu, și pe data se și puse la lucru, și la minută ordine pretutindinea și instrucțiuni de cum să se 'nțelégă proclamațiu, alu căruia sensu opoziția lău luase că e cu totul din contra cum ilu avea 'n cugetu bunul și parintescul și onestul guvern.

Alegerile se facură în totă regula!

Ei și? Ce vedeti aci de reu? Dece guvernul sta cu mâna 'n sînă, nu erea se dictează că e gugumanu și slabu? Așa déră ce-a facutu e întotă regula!!! ba anca pre în totă!!!

Ceva enă și mai multă.

Guvernul se informase, din sponă negreșită, ca unul ce nu se bagă 'n totă dandanalele, inocentă fiindu, se informase din sponă că alegeriori și mai alesu opoziția va veni cu arme de focu, bastone,

ciomege, bâte, revolve etc., la alegeri, ca se omoare lumea sub pretestu ca se apară de bande.

Ce facu déră bunul guvern?

In părintescă 'i îngrijire Iepurașiu — care e milosu de qici ce 'r astă! și probă e ca nu 'i placă de locu versările de sânge, despre care a datu probe palpabile — dede ua circulare către ispravnici că nu se pote că așa numiți alegători se vie cu bâte, bete, bătiguse, arme de focu și arme abile (cumu pecatele nu le dise arme roșii, după numele Rosiloru pe care nu 'i mai slabescu din iubire! . . .)

Ei ce-ți închipuiesci c'a eşti d'aci?

Opoziția ieră s'a facutu focu!

Auđi ingratitudine! Déră cumu nu pricepi neprincipiu c'asta e pentru binele tău, ca se nu dică Europa că la tine 'n tăra alegerile se facu cu astfelu de instru mente Tu potă fi batută și pisată ori cătu de multu, cumu și fusesi, ieră astă nu e nimicu pe lângă necinstea ce ai fi pătitu în fața lumii, de n'ară fi fostu circulară! Déru în camera nu pricepi c'are se se dică că alegerile au fostu libere, caci guvernul a luat totă precauțiunile garantează libertatea alegătorilor? Spune curațu bandele nu s'a uă alegatu în deplina libertate de cei ce voiau se voteze cumu înțelegeai tu? Potă nega că s'a amestecat politia la vre uă incăjăratu? Nu și ieră nu. Apoi atunci ce totu spui că nu e libertate? Ba ce e dreptu, o recunoscem, mai multă libertate d'a bate, d'a sparge urnele și a face ce-i place Celu cu sceptul sacru 'n mâna nici c'amă mai veđutu de căndu suntemu!

Succesu déră, iubite guvern!

A jute-ți cerul să mergi înainte pe acesta cale și . . . ceva mai rapede, c'apoi de sicuru că vei ajunge mai curându la capetă!

Cându erau Roșii la putere, celu micu asculta de celu mai mare în armata, ca și în ramură administrativă.

Si de ce aşia?

Negreşti pentru că nu era平等 inaintea legii!

Aşa e平等 inaintea legii și de acea pomojnicul de la comisie e totu una cu procurorile și totu una cu ministrul! Si tōt astea sunt astfel, fiind că *numai* sub acestu guvern平等 inaintea legii domnese!

Astfel Procurorile noastre merseră la comisia colorii de negru, pentru ca se cerea despre nesce spargeri de urne facute cu ocazia alegerilor și *in totă regula și ordinea*. Nu era de cătu pomojnicul, adică ajutorul ajutorelor comisarului. Aceasta sta tolanițu p'un scaun dormitandu. Procurorile vine, cerecă despre urne, întreba... Dérū pomojnicul ii era lene se respunda și sta tolanițu

— D-le, suntu procurorile, dice nefericitulu visitator și magistratul.

— Ei, și déca ești, ce e?

Elu iși indeplinise misiunea in alegeri, se și tamaiase pe-semne din cǎdelnițele de căte trei oca ale Popit-Tache și acum avea nevoie de odihnă.

Procurorul se credu ofensat și alerga la ministrul justiției, care pe data veni cu procurorul la comisie.

In acestu intervalu ensa nemuritorul pomojnicu — totu pe basa egalității cetățenilor — se duse și elu se dormă puținu, cum facu toți cei mari și tari, ca de exemplu și celu de care mai la vale e vorba.

Ministrul n'au rara onore se dea și el ochii cu pomojnicul.

E intrebarea ensa ca : déca l'arū fi găsitu și n'arū fi vrutu să i-se scole inainte, s'arū fi supăratu óre ministrul séu s'arū fi cunoscutu lungului nasului și s'ar fi inclinat fruntea inaintea celu ce facuse trebă 'n alegeri și i ascultase poruncile?

Eta, anca uă dată, cum sub acestu fericitu regim *Egalitatea cetățenilor* nu mai e o ficiune!! Bravo! Pré bine!! Fórté bine!!!

In no, precedinte desvoltăraru de cătu folosu fu somnul celor de la palat.

Faptele veniră mai in urmă se confirmă nóstre.

Eta cum merge istoria :

Principesa Olga Teodorowna, din familia imperatului Rusiei, avea se tréca pe Dunăre pe la Giurgiu. Maria sea Domitorul Carol I dori s'o 'ntempsine la Giurgiu și spre acestu scopu și pleca din Bucuresci. Ajungând la Giurgiu, în acceptarea sosirei Principesei Olga, Maria sea, din cauza cauzelor, spuse 'n revista numerului precedent, se puse se dormă, ordinându se 'lui scole cǎndu o veni scire că prinsa s'apropia, ca se'i esă inainte.

Ce se 'ntemplă ensa?

Scirea veni, pre Maria sea 'lui furase somnul cum se cade!... și cei ce aveau ordine se'lui descepte nu'lui desceptară. Prinsesa trecu și astfel Maria sea o păti! Ba, pe lângă Maria sea și Monitorul, care aru fi mai avutu materie de vre o 3 numere, numai cu descrierea acestui evenimentu extraordinar!

N'aveam déru noi dreptate se dicem că somnul e de mare servitul celor de la palat, că norii, aducendu somnul, aducu fericirea cu sine pentru unele individe?

N'aveam dreptate, cǎndu diceam că elu e de natură a stabili ordinea la palat?

Ba da, aveam dreptata!

Acum ne asceptam că toti adjutanții Mariei săle se capete căte uă decorațiune de la Tarulu, pentru abilitatea loru diplomatico-politică și pentru *servitul adus pe altarul Patriei*!

CĂPITAN COSTACHE

Căpitanu Costache, celu vestit uă data
Prin gărbaciul grăniceru, pe care'l purta,
Si cu care, frate, spinarea mai tōta
Cu pré multă artă binetă gărbacia,

A'nviatu de sicură de doi ani înceoće,
Si, cu elu d'uă data, și dragu'l gărbaciu.
Dérū... turta în spuză în sfîrșit se cōce...
O spunempré netedu... nu trebuie tălmaciu!

Si, d'arū fi gărbaciul singură mare-tare,
Lucerul aru fi simplu : s'ară rupe și elu!
Dérū... mai e și băta, s'are căutare
Si celu mai din urmă uitată ciomăgelu,

Căpitanu Costache era chioru din fire
Si șoldiul la drépta : mergea schiopătandu.
Cându isbia uă data, nici o lecuire
Si elu pretutindeni se vedea bătendu!

D'atunci pénă astădi semența cea bună
A'ncoltiui pré bine pr'intre muritoru,
Si adi pretutindeni gărbaciul resună
Si bătele jocă priu alegători!...

Arta lui cea fină adi e respândită
In sute de brațe, ce bande se dicu.
MESERIA'I ESTE DE PALATU IUBITĂ.
Protestări, reclame? Tote suntu nimicu!

Veselu e poporul, tera'i multămită,
Condusă de băta, gărbaciu, toroianu...
Nu va fi mirare cǎndu, de totu sdrobită,
Ca mână'i voru scôte pelea la maideru.

Earu osele'i slabe, curătite bine
De totă meduza, le-oru ferbe mereu
Se scotă din ele miere de albuie...
Unde nu'i dreptate nu e Dumnezeu!

Ghedem.

Citim in No. 24 din *Kladrudatsch* (fóia umoristica din Berlin) de la 22 Maiu 1870:

O EPISTOLĂ GĂSITĂ

"Următoarea epistolă, găsită de unu voiajor pe drumul de la Bucuresci la Düsseldorf, trănitendu-ni-se nouă, larindul nostru o comunicam lectorilor nostrii spre a se putea afla atâtă adresațul cătu și adresatul, cari ambi suntu necunoscuți..."

«Iubite frate Frederik Eugenie!

"Toamai acum m'amă informatu din jurnele că, nereușindu (échuant) reprezentanța data de Anton Montpensier ca probă, te-arū fi propusu pe tine pentru Madrid.

"Nu sciū cine *te-a* propusu! Nu cum-va Roeder, Michaelson (Evreu în culme) Entsch séu altu cine-va?

"Déca însă vrei se asculti și consiliul meu, nu priimi. Crede-mă că-ti vorbesc din esperință. De și pote la *Manzanares* ómenii voru fi ceva mai ciopliti de cătu la *Dembowitz*, diferența nu e mare; ei suntu puținu mai tociti (blosé), mai bigoti, mai flusturati.

"Pe lângă acesta ori ce *angajamentu* de soiul acesta este numai **provisoriu**; duréza atâtă cătu sci cătu duréza? Celu multu pánă cǎndu îi ajunge **uritul**. Si acestu urit vine la acesti **Latină imbuibati** de comună cu atâtă *mai desu* și 'ntr'unu modu mai acutu, de cătu la *molatici și naivă mei slavi* (!?), pe cari civilizația nu-i a atinsu măcaru!

"Aşa déra, încă o data iți dicu, nu priimi. Rămăi *ulanu*, unde esti, și vietuesce în modu onorabilu.

"Déca însă nu vei voi se asculti consiliul meu și vei priimi, atunci te rogă, te conjură, nu priimi fără *Strousberg*. Elu este unicul care-ti pote ajuta, mai alesu într'o teră unde *totul se cumpără*. Poți se'lui găsesci

in strada *Guilom* și este unu *Domnu* pré umanu, pré plecatu, mai cu séma cu noi.

"Décă voiesci, adreséză-te cu îndrăsněla la elu, vorbesce-i de mine, spune-i că'mi ești frate, spune-i numai atata!

Al teu frate

Carol.

F R U N D Ā - V E R D E

Frundă-verde de susă,
Reu e capu ca să nu ai,
Dérū mai reu cǎndu capul teu
E bătutu de Dumnezeu!

Mari ministrii, renumiți,
La asta vă mai gandiți?

Frundă-verde păpădiă,
Ce-aveți măi cu a nemți?
Nu vedeti că micu și mare
Adi o póră în spinare,

Pe cǎndu ministrii cei mari
Facă alegeri cu tălahă?

Frundă-verde ierbă grasă,
Măi Române, ia măi lasă
Vrajba, ura, dintre tine
Si vino înce la mine

Se spuiu doue-trei cuvinte
Din bătrâni, ómeni cu-minte!

E uă vorbă, care dice
Că nu e mai mare price
La folosuluncă teri
De cătu lepra de boieri,

De cătu lepra ciocoiescă...
N'ară măi fi se se păsescă!

Si mai dice-uă vorbă, dice
Că cei ce purtau işlice
Incurcau trebile reu
De le bătea Dumnezeu.

Adi ministrii cei măriți
Suntu din işlice ești!

Măi Române, frățioare,
Jură'mi ie pe săntul săore,
Jură'mi că măna năi da
Cu celu ce scie-a prăda,

Jură'mi că ministrii hoți
Ii vei da dracului tei.

Frundă-verde de scaietă,
Ce totu plângetă, său rideți?
Nu sciți óre c'a 'nvati
Boerismul ūngâmatu?

Si voi ministrii trufași
Sunteți puii lui golași!

Frundă-verde colilie
Dar'ar Dumnezeu se vie
Vremea, cǎndu Românlui meu
Pe străină va pisa reu

Si la oră ce trădătoru
Ii va lăua mirul din sboră!

Frundă-verde ierbă amară,
In ce jafu și 'n ce ocără
O ducemă, Români, cu toti,
Cǎndu stăpâni ne suntu hoți!

In ce halu vomă remâne
Mai multu timpă de 'i vomă ținé!!

z+y+x.

SALA SLĂTINÉU

In sfîrșitu ordinea se scoborî pén' a se sui 'n sala Slătinéu. De la 1-200 bătași alegători asistați, compuindu astfelu, uă imposantă și mare adunare "cum dice tața Pressa, după care reproducemă acăstă dare de séma. „Unu mare număr se află chiară a fară pe stradă, din cauza marei călduri" ce aveau în capu, grație tamieie din cǎdelnițele părintelui Tache de căte 3 oca una. Aci se află represitatea tōte clasele de bandiști, și, ce e important, erau primiți în sală numai alegători de faptă, de vreme ce adunarea era a bandelor și discuțiile se faceau în interesul lor.

D. Dim. Ghica tocmai vorbia. In stradă enă birjele de dinaintea cofetăriei Capsă fiindu multe și podul cam strîntu, se isbiră vre o două-trei trăsuri, producându

ună sgomotă mare și tipete d'ale domnelor care erau prin trăsuri. Celor cu ordine din sală li se părură că Roșii î-așezați și că dați în ferestre cu petre. Atunci marele oratore Bi-vel Bostanu, adresându-se confratilor săi, le dise cu entuziasm:— Uite, fraților, etă Roșii care strigă *libertate!* cum nu ne lasă nici aici în pace... lăsați se dea e giamuri! Audiți sgomote, audiți desordine, turburare, revoltă!

Urraaaa!... resună pretutindeni, cu entuziasm demn de licorea Drăgășanilor.

In acestu timp P. Grădișteanu și espriu ceta care i forma suita ca avangardă contra Roșilor... Vai énsă! deceptiun! Birjele se revoltaseră contra *ordinilor*!

Merele Bostanu continuă:— Rosii, D-lor, au prăpădit tăra! Ei strigă libertate și dică că suntu mai dinastici de cătă noi, pe care ne facă că suntemu bătași! Ei bine, fraților, se le arătam că suntemu bătași!

— *Urraaaa!* resună și cu mai multu entuziasm. Bravo! Mergem cu totii... Cuvintele *Mărci-săle* ne-aînferbentătă mai multu ca *Duhul-sfântu*!

Pe dată se face agitațiune 'n sală, și prin tōte colțurile se căuta căte ună individu ca se fie ciomăgitu. Ce din oficina *Trompetei* erau p'aci s'o pată déca coconu Petrace nu-i cunoștea.

In aceași sără se impărtă uă rugăciune de D. Becharianu, făcută cu intențiune negreșită ca se eclipseze p'a d-lui Eliade „Cântarea cântărilor“! O Prodănescule! Ce vei dice tu 'n față acestor capo-d'opere pe care „cerul și natura, numai tie ţi păstrase avantgiul să le produce? Tăcă-vei? Nu credem!“

x+y+z

CÂTE ALEGERI NUOI ARU TREBUI

In fiă-care lună aru trebui alegeri nuoi! Nu i Asia cumetru Ticule, logofete Badeo, cinstite Hamaile, ilustre Popo-Tache, cucernice Scorțene, smetătilor Pancu, Miulescu, Pangale cel micu și toti marii și micii din pré onoratele și inviolabilele bande?

Nu i Asia că aru trebui ca 'n fiă-care lună se se facă alegeri nuoi, pentru ca bunul guvernă se vă dea mai desu, in fiă-care lună, ocasiunea d'a vă arețu zelulu și iubirea văstră către elu — adică către banii ce elu vă dă — pentru ca să vă exercitați și mai cu multă 'ndemânare bătele văstre cele respectate, pentru ca 'n fine se vă nemuriti prin nuoi și falnice servicii către... săntulă bugetu?

Nu i Asia că numai astfelu văți simți voi în elementul vostru, in multu inaltul nivelu de care sunteți capabili?

Da. Voi sunteți atletii cei mai ager, voi brațele cele mai puternice ale bunului guvernă și elu, spre a văstră strălucire, aru trebui se facă pe fiă-care lună alegeri.

Asceptați-vă, acceptați-vă, căci va face-o. De cum-va ati fi scrisit-o îci colo și nuoa adunare din dealul-mitropoliei n'o fi după chipul și asemănarea Iepurașului, compusă de golași și de golașei, de săritori dintr'uă ortă intr'alta, apoi asceptați-vă că va fi trămisă din nou se se plimbe și 'n locu-le veți fi trămisă se aduceți alti dalhanci care și mai multu se vă semene.

Nuo alegeri in fiă-ce lună, și pozițiunea văstră va fi ascurată!

Nuo alegeri in fie ce lună, și avea vă va pica din mănele dănicilor vostru căpitan — Beizadéa cea vestită și Petraciță celu bréz!

Nuo alegeri in fie ce lună, și guvernul, prin sprijinul vostru celu neindoielnicu, se va măntine perpetuu la... băte!

GHIMPIȘORI

Popia a ajunsă departe, departe de totu.

Popo-Tache fiindu capul tuturora și a tōte țitorulă — chiar și alu ministrilor din fostul și prezintele guvernă — toti popii de bună neamă voru s'ajungă a deveni celebri totu prin aceleasi fapte, cumu a devinut și marele ex-protopop.

Ast-felu protopopul județului Teleormanu, voi indu și sfintia sea a face pe lume se'l creă persona giu celebra, n'a voită cu nici unu preț se'si puie mâna pe toiajul de păstoru sufletescu ca se mărgă la tîrnosirea bisericei din comuna Tărtășesci, de cătă după ce i'sa

pusu în mână 664 leișiori și a-nume: 2 lire și 2 napoleoni de D. Ion Deparătenu; 4 napoleoni de Drăguțu Dobre prin proestosu și 4 napoleoni de Pavel Deparătenu.

S'a facută jélba la logofetă bisericescă de către D. Petrace Rădulescu.

Déră ore asceptați că se va face ceva, vr'o anchetă, vr'o constatare, vr'o penalitate? Aș! Lăsați încolo visurile acestea. Părintele Tache s'ară necăji focu și situațiunea s'ară încură cu desavârsire.

D'apoî cei de la logofetă n'ară sfedi-o? Băta sfintie séle ore n'ară fi 'n cătu-va insultată?

* * *

Déră cu traseul pe la Beiu, din județul Teleormanu, cumu merge? Ce atâtă trébă mare, frățioare, ce atâtă vălvă? Lucrul e simplu: Inginerul Pancu — fi-va ore și d-lui de aceași categoriă ca vestitul nostru capu de bande din Bucuresci? Nu credem! — inginerul Pancu e bine cu ispravnicul de Roșii-de-vede. Unul ajută pe celu altu și vice versa, și lucrul se face de minune. Astfelu cine nu scie că Comuna Horobăneșa a unsu osia cu d. ingineru? Cine nu scie că chir Anastase Grecu și alunecată in punga d-lui Pancu 50 napoleoni?

Lucrurile deră mergă de minune de totu. D. Pancu se pote crede fericit!

UA USURPARE DE RENUME

Domnule redactore,

Acum credu si eu de adeverată disele măriei sale Beisadelei, adică Beisadea Clopoțel, iară nu Beisadea Sucea, quă gazetele turbatilor de Roșii spună verdi și uscate, ticluie cum le vine loru mai bine la netegea spre a lovi în ighemonică tombateră a făloșilor binisiliști și terrei. Acum înțeleg și eu cătă de palavrăgiotică este și chiar gazeta D-tale „Ghimpele“ quare se dice quă este mai seriosă decât tōte și mai pre-plecată slugă, ca și mine, a stăpînirei Albișorilor nostri cu sfintele de băte.

Se nu te superi d'aqueștă a mea înjurătură frătescă, quăci depe cum vei vedea mai la vale, D-ta esci de vină; său, mai bine supără-te cătă poftesci quăci D-ta măi supărăt pe mine până la suflet, încât măi scosu din pepeñi afară cu mofturile que le totu îndragăti mereu spre lauda numai a nemernicul de Popo-Tache! Si pentru que ore atâtă laudă numai lui, mă rogă? Pentru quă el pörtă pe căpătina-i potcapet ca și pré-sfintul mitropolit? Dar eu que portu ore? Nu portu și căciuă urechiață ca strălucită strămoșii ai măriei sale Beisadea Bostanu, și pălărie aurită și împănată ca vestitul polcovnicu Zănătăcescu?

Audi, măi frate! Popo-Tache 'n sus, Popo-Tache în jos, Popo-Tache îci, Popo-Tache colea, Popo-Tache în tōte, Popo-Tache pretutindeni, Popo-Tache alfa și omega, Popo-Tache în capul mesei, Popo-Tache mare și tare, Popo-Tache a făcut totul și tōte și bietul Ionită Popescu Craioveanu, nimica gălă, ba anăchă nici nu se pomenesce despre dênsul de trăesce pe lume!... Daru quă dracu! nu vă e rușine se croită mereu la palavre cu cōrne așa pe d'intregul? La începutul minunatului ischiuzarlică al măriei sale Beisadelei Cipiciu, adică în vilva vestitelor nōstre alegeri cu băte, ocrătă de poliție, calea-valea mai mergea, se mai trecea asemenea mofturi, dar acum taină s'a dat pe faciă așa încât o scie din firu pînă 'n ată și chiar copilași, la que l' mai suță în slava cerulu pe fleacul de Popo-Tache? Pentru que-i mai dați numai lui Popo-Tache pretul și cinstea que nu sunt de nasul lui? Cu que cuvîntu pravilnicu, sau cu a cui poruncă D-ta scotă tot-d'aura la iveau în vileagă numai mutra scihlodului de Popo-Tache, și portretul meu nu-l arătă lumei nici odată? Que nu cum-va veți fi avend și prostia se credeti quă scârbosul de Popo-Tache este mai falnicu și mai arătosu decât mine, quăruia măria sa Beisadea Scuipache, măngâindu-mă ca p'o fetiță drăgălașă, mi-a dișu: „Se te vădă, chir Ionită, pörtă-te cum tă-este chipul de frumosu și céfa de gustosă, quăci atunci suntem siguri că ne va merge cum dorim!“

Ei, Domnule cutare! vedă d'ajă toți ómenii însemnat și cu obrazu cinstit ca mine și ca fratele nostru Chessarie și coconul Petrică Grădișteanu fugă de Roșii ca dracul de tămăie!

Apoi nu veniră mulți din aquei bieți chrestini, chiar prin gazeta „Românu“, spaima tutulor dracileru, de mărturisiră în facia lumei întregi quă eu suntu aquela quare le-am dat și de bătura și icosarii și bătele în mână spre a sparge capetele și ósele Roșilor que mi-i însemnase pe listă cuconul Petrică Grădișteanu din poruncă măriei sale Beisadelei Dovleacu? De que daru întorceți și voi pe dosu adevărul, ca nebrozatajă năzdrăvană de la gazetele stăpînișorei Pressa și Trompetă, quari, nici ei, nu dică măcaru o vorbuliță despre mine în gazetele loru que sunt aruncate de géba și cu sila prin tōte prăvăliele și unghiuile din Bucuresci? Pentru que o tăineți mereu hățu-băte totu numai cu strengarul de Popo-Tache?

În sfîrșit, qua să nu vă mai puteți preface quă nu scîti queea que se scie acum de tōte lumea, eacōmē viu eu énsu-mă a vă spune curată și pe săleau:

Quă în cărciumă la mine a venită mereu nótpea coconul Petrică Grădișteanu d'a făcut tocmai să dat arvuna bandelor de bătași eu quari și băut aldă-

mașul pentru isbênda que avurăm, prin sprijinul que ne-a dat stăpînirea pe sub mână și pe faciă.

Quă prin mine coconul Petrică Grădișteanu a dat bătașilor din bandele întocmite de mine sutele de băte, din quare pînă mai deunădi, și ni se pare și chiar pînă acum, au mai rămasă cîteva în podul prăvăliei mele.

Quă ești, după disa coconul Petrică Grădișteanu, am dat buti întregi cu vinu și multime de icosari bătașilor din bande, încât am cheltuit, pentru patrie, din punga mea peste una sută galbeni împăratești, și nu mi s'a plătitu nici pînă astădi, ca și bietul Popa-Ivan și Hagiul de la biserica Popa-Tatu și altora mai mulți, de și mi s'a făgăduit se mi se plătescă din bani imprumutului municipal de 27 de milioane.

Quă banda quea mai mare și mai sdavăna de ciomăgași, quare a făcut totă isprava de pe poftă inimie măriei sale Beisadelei bașu-ministru, la alegerile de deputați și de Consiliul comună în culoreea verde și galbină, a fostu sub comanda și conducerea mea, eara nu a luat Popo-Tache, quare a fostu numai ca edechu pe lîngă mine.

Quă fără mine, nici Popo-Tache, nici chiar măria sa Beisadéa, ca căpetenie a bandelor nōstre, n'a putut urni nici nă dată vre unu ciomăgaș din Délus-Spirei.

Quă nici o bătaie que pe sdavăna s'a trasă Roșilor în culoreea Verde nu s'a putut face fără învoirea mea;

Quă, prin urmare, eu, că capăt al bandei quelle mai însemnate, împreună cu cuconul Petrică Grădișteanu, că capătul tutulor bandelor de ciomăgași, și cu vestitul Kneaz, că easieră al bandelor, amu alesu deputați din Capitală și Consiliul comună din București pe sprincenă, precumă se scie; eu am fostu stilul quel mai tăpănu al ministerului măriei sale Beisadelei Clopoțel și Arăpilă, iară nu Popo-Tache; și tot eu, ca voimici căpitanu de gardă, ca notabilu de suburbie numită intr'adinsu de cuconul Petrică Grădișteanu, ca delegați fiscalu alu suburbie și ca capăt de bandă favorită al măriei sale Beisadelei cu tigara împăratească, împreună cu haideci mei de tovarăși, capăt de bandă, Tase Scorteanu, Nae Roșescu, Costache Pitpalac, Andrei Purcică, Vasile Stăncescu (poroclit și Căru), Capitan-Badea, Pangală, Vasile Vasilescu, Soreanu, Dutescu, Linaru, Ghiță Pancu, G. Tătărenu, G. Manolescu, vestitul frăt Bolintineni și alti, prin strănie ajutorul al poliției, am împălati gardiști spre a ei sub armă în dilele de alegeri și sub poruncile nōstre, și am seversită tōte minunatele tălhării poruncite de măria sa Beisadéa cu păsăruica roșie de gătă, precumă se scie de tōtă lumea, iară nu strengarul de Popo-Tache cu quare gazetele Roșilor au împaiat urechile lumei. Si spre incredintare quă e aşa, cum il spună eu, este adevăratul adevăru, vă dau marturi eu jurămēntu pe cinstiștii polcovnici Chirculescu, Boteanu și Zăganescu, și chiaru pe măria sa Beisadéa quea strălucită de felură lente de la capăt pînă la călăie.

Vedă daru bine acumă quă vestitul fleacu Popo-Tache, ca laude printre călărași, n'a făcută alt-ceva de cătă a îngelat pe măria sa Beisadéa quea pré-ministăsă, ca pe Beisadea leită, de i-a măncat mereu la lîngă și napoleoni de géba, fără se fie vrednicu de cătă numai de fapte de matrapasleuri, gheșefuri și înselăciuni jidovesci que i-aș implutu potcapetul de procese de tōtă mână, pentru quare este atâtă de protegiat și preferită de pré-sfintia sa părintele Mătropolit, ca și quellu-altu pré-vestită sociu al lui Popa-Matache de la cimitirii.

Așa daru, Domnule Redactore, acum vedă bine quă esci datoru a îndrepta, quelu puçinu pentru viitoru, aquăstă neierată greseală. Nu te mai uită d'aquí nainte la potcapetul popel mai multu de cătă céfa și băte mea care acumă, dupe cum vedă, este chemată în jocu de isnovă. Fă-mă dreptate, nu mă mai asupri; quăci mie mi se cuvîne numele de pomină cu quare de surda ati împodobită pe strengarul de Popo-Tache. S'apoî e și păcatu de Dumnezeu qua tocmăi eu, după atâtă truda, cheltuală și dușmanie obștescă să suferă ca hatărul măriei sale Beisadelei Dovleacu, să remătă totu fleacu și de rîsul lumei, ca și fratele nostru moșu-Chessarie! Si qua se nu vă mai rămăie nici un cuvîntu de picinuire quă nu'mă scîti portretul meu quelu chisori, mălă și zugrăvescă aici ești-ensu'mă, întocmai cum suntu, figura mea în uniformă de căpitanu de gardă, quare mă prinde grăniceru:

Suntu de stăturu cam de duoi coti și vr'o duoi rupi; talia mă-este ca un bolobocu cam de cinci-deci de vedere; capul mă-este cam măricelu, daru totu d'aura plin de drojdiele duhului întelepcionei; ochii imi suntu cam galbeni-roșetici; la față suntu camă bălanu-roșcatu, adică iabroșu, cum se dice pe românește; gura mi-e cam largă și cu buze cam grăse, daru pline de mustăți haidecesc; nasul mi este cam pătlagea și roșu mai tot-d'aura; urechile imi suntu, que e dreptu, cam măricele și cam blegi, daru am între denele o vestită céfa rasă și roșie, întocmai ca aqueea a Turcului que o păti cu Românu posnașu, cum spune povestea; în sfîrșit suntu bine și potrivită făcută la tōte, întocmai ca un néosu mascure frumosu.

Așteptându daru acumă, Domnule Redactore, se vădă în faptă dreptatea D-tale, mă inchină de o cam dată în frătescă dragoste și mă iscălescă cu măna mea.

Ioniță Popescu Craioveanu.

Vestitul cinstiștă cărețumară vechiă,
Vestitul cinstiștă notabilă de mahala,
Vestitul cinstiștă delegat fiscală,
Vestitul cinstiștă căpitanu de gardă,
Vestitul cinstiștă capăt de bande de ciomăgași
in Délus-Spirei.

— Ce prosti suntu români! Eř n'arntălesu că noř am disu libertatea bătăř, iarū nu libertatea alegeriloru.

In alte timpuri, Maimuțele faceau tumba la ómeni, adi ómeni.
Facu tumba Maimuțelorui.